Ivan David: Jak jsem hlasoval v Parlamentu Evropské unie (souvislost s CoViD-19)

- CZ24 News | 27. března 2020
ČR: Dnes jsem hlasoval v Evropském parlamentu přes internet o třech návrzích Evropské komise. Jedenkrát jsem hlasoval „pro“, dvakrát „proti“.
Hlasoval jsem pro návrh, aby leteckým společnostem, které „nelétají“, zůstaly dříve přidělené časy na evropských letištích, aby nadále nelétala prázdná letadla jen proto, aby si společnosti udržely přidělené časy.Hlasoval jsem ***proti „specifickým opatřením na mobilizaci investic do systémů zdravotní péče členských států a jiných sektorů jejich ekonomik v odpovědi na COVID-19“***.
Proč proti? Protože Evropská komise chce rozdělovat peníze, které patří daňovým poplatníkům členských států. Chce je rozdělovat, aby zvýšila svoji autoritu v naději, že tyto prostředky budou naivními občany vnímány jako dar z laskavosti. Kromě toho nemám důvěru ve způsob rozdělování a rozhodování o adresátech této pomoci. **Evropská komise chce posílit svůj politický vliv a omezit kompetence členských zemí a demokratická práva lidu členských zemí.**
Hlasoval jsem proti třetímu návrhu ***„Nařízení EP a rady …za účelem poskytnutí finanční pomoci členským státům a zemím, se kterými se jedná o přistoupení k Unii, jež jsou postiženy závažným ohrožením veřejného zdraví“.***

Argumenty jsou shodné jako v předchozím případě. Kromě toho se jasně ukázalo, že většina států EU se v případě pandemie COVID-19 zachovala relativně kompetentně, odhlédneme-li od skutečnosti, že nezajistila pro takový případ předem dostatečné strategické zásoby zdravotnických prostředků a kapacit a nezajistila další strategické komodity. Každá země má možnost si pomoc vyžádat a víme, že nejpostiženější zemi Evropy Itálii nepomohla neschopná Evropská unie, a jen málo její státy samostatně, ale pomohly země vystavené sankcím a ostrakizaci – Kuba, Ruská federace, Čína a kromě nich USA. (USA ovšem odvezly své zásoby roušek a dalšího materiálu ze svých vojenských základen v Itálii.) Navíc nesouhlasím s podporou Turecku, která je bohužel dosud zemí, s níž se navzdory nepřijatelným akcím této země (v současné době na řecké hranici) stále jedná o přistoupení k Evropské unii. Tuto výhradu jsem podpořil prostřednictvím pozměňovacího návrhu naší frakce Identita a demokracie.

Předseda Evropského parlamentu David Maria Sassoli a předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyen se dnes ve svých projevech maximálně snažili zakrýt **selhání Evropské unie v této pandemii.** Hovořili o tom, jak myslí na trpící a jejich blízké a chválili zdravotníky, prodavačky, popeláře… Snažili se nás dojmout, abychom jim na základě projevených emocí svěřili další díl rozhodovacích pravomocí a oslabili členské státy. Chtějí monopol na rozdělování našich peněz bez našeho vlivu.

„Mysli na chudé“, říkal mi jeden lodžský fabrikant: „To nic nestojí“ (Julian Tuwim)

Poslanci Francie, Itálie a Finska za naší frakci Identita a demokracie přítomní v Bruselu připomínali naprosté selhání Evropské unie v této pandemii a klíčovou úlohu členských států v řešení problémů. Bulharský konzervativní poslanec Dzambazki připomněl nutnost omezení nesmyslných návrhů v rámci Zeleného údělu a například obchodování s emisními povolenkami, z nichž bohatnou pouze banky. Doporučil zaměřit se na aktuální reálné problémy občanů v Evropské unii.